

11 . Βασίλειος Νικόπουλος

Γεννήθηκε το 1942 στο χωριό Πωγωνίσκος της Επαρχίας Κονίτσης, του Νομού Ιωαννίνων. Είναι έγγαμος με δύο τέκνα.

Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Κονίτσης με άριστα και εισήχθη στη Νομική Σχολή του Α.Π.Θ., επιτυχών πρώτος στις εισαγωγικές εξετάσεις. Τις Γυμνασιακές και Πανεπιστημιακές του σπουδές περάτωσε με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. Πήρε το πτυχίο της Νομικής με άριστα και αναγορεύτηκε διδάκτωρ του ίδιου Πανεπιστημίου. Το 1971 εισήλθε στο Δικαστικό Σώμα, επιτυχών πρώτος στις Παρεδρικές εξετάσεις, και διορίσθηκε έμμισθος Πάρεδρος παρά Πρωτοδικαίς στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Διήλθε επιτυχώς όλες τις βαθμίδες της δικαστικής ιεραρχίας και το 2007 επελέγη Πρόεδρος του Αρείου Πάγου.

Από νωρίς ασχολήθηκε τόσο με την επιστήμη όσο και με τα γράμματα. Άρθρα, μελέτες σχόλια επί ποικίλων επιστημονικών, κοινωνικών, πνευματικών, ηθικών θεμάτων δημοσιεύθηκαν σε διάφορα επιστημονικά, κυρίως νομικά, και άλλα περιοδικά. Επίσης έδωσε πολλές διαλέξεις ποικίλου περιεχομένου σε πολλά πνευματικά φόρουμ, όπως Πνευματικά Κέντρα, Ανοικτά Πανεπιστήμια, καθώς και συνεντεύξεις και ομιλίες σε τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς Σταθμούς. Έλαβε επίσης μέρος σε διάφορα επιστημονικά Συνέδρια και Ημερίδες τόσο ως εισηγητής επί διαφόρων επιστημονικών θεμάτων, όσο και ως προεδρεύων στις Συνεδριάσεις αυτών.

Μελέτες του έχουν περιληφθεί σε πολλούς τιμητικούς και αφιερωματικούς τόμους, όπως Α) Της Νομικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. προς τιμή των καθηγητών α) Άννας Ψαρούδας-Μπενάκη, β) Αργ. Καρρά, γ) Αντ. Κλαμαρή. Β) Της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. προς τιμή του Καθηγητή Μαρριανού Καράση. Γ) Της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τιμή του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών Κυρού Χριστοδούλου. Δ) Της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, επετειακός Τόμος επί τη συμπληρώσει εικοσαετίας των εκδηλώσεων αυτής «ΠΑΥΛΕΙΑ».

Εκτός από τη νομική διατριβή του με θέμα: «**Η Νομική Σκέψη του Απ. Παύλου**», η οποία εκδόθηκε το 1992, το 2009 εξέδωσε από τον εκδοτικό οίκο «Αντ. Σάκκουλα» ογκώδη τόμο υπό τον τίτλο «**Η Νομικοδικαιική Σκέψη ενός Δικαστή**» στον οποίον περιέχονται οι μέχρι τότε δημοσιευθείσες σε διάφορα νομικά περιοδικά νομικές μελέτες και άρθρα του.

Ακολούθησε επίσης το 2009 η μελέτη με τίτλο «**Η περί ανθρωποκτονίας διδασκαλία του Μ. Βασιλείου**» από τον εκδοτικό οίκο «Νομική Βιβλιοθήκη», ενώ το 2011 δημοσίευσε τη μελέτη με τίτλο: «**Η νομική παιδεία του Νεοκαισαρείας Αγίου Γρηγορίου του Θαυματουργού**» από τις εκδόσεις «Αδελφών Κυριακίδη» της Θεσσαλονίκης.

Το 2013 εξέδωσε το βιβλίο του με τίτλο «**Αγαπημένο μου Σύνταγμα**», από τις εκδόσεις «Αρμός», το οποίο αναφέρεται στην συνταγματική κατάσταση της Ελλάδος, μετά την υπαγωγή της στο αντισυνταγματικό καθεστώς των «μνημονίων» και των δανειακών συμβάσεων.

Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε σε δεύτερη έκδοση μέσα στον ίδιο χρόνο της πρώτης κυκλοφορίας του και είχε τεράστια απήχηση στο ευρύτερο κοινό!

Το 2011 εκδίδει από τις εκδόσεις της «**Εταιρείας των Φίλων**» τη μελέτη με τίτλο: «**Το Προοίμιο του Συντάγματος και η νομική του αξιολόγηση**», η οποία έθεσε εκ νέου επί τάπητος το φλέγον θέμα του συνταγματικού προοιμίου.

Το 2013 εκδίδει την νομικοθεολογική μελέτη με τίτλο: «**Η επί του Σταυρού κρίση του ληστή και η δικαίωσή του**», από τις εκδόσεις της «**Διακονίας των Κρατουμένων της Αδελφότητας Οσία Ξένη**» Θεσσαλονίκης, η οποία είχε ιδιαίτερη απήχηση στους θεολογικούς κυρίως κύκλους.

Το 2009, λίγο πριν αποχωρήσει από το Δικαστικό Σώμα, στο οποίο υπηρέτησε επί σαράντα δύο έτη σε όλες τις βαθμίδες της δικαστικής ιεραρχίας, μέχρι και αυτής του Προέδρου του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της Χώρας, του Αρείου Πάγου, δημοσίευσε τα απομνημονεύματά του υπό τον τίτλο: «**Στην Υπηρεσία της Δικαιοσύνης**», από τον εκδοτικό οίκο «**Αντ. Σάκκουλα**», τα οποία προκάλεσαν ιδιαίτερη εντύπωση τόσο στους δικαστικούς κύκλους, όσο και στο ευρύτερο κοινό.

Ως Πρόεδρος του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της Ελλάδος, του γνωστού σε όλους μας Αρείου Πάγου, έλαβε μέρος σε Διεθνή Συνέδρια, όπως το Σεπτέμβριο του 2008 στη Νότιο Κορέα, στο Διεθνές Συνέδριο που οργάνωσε το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της Χώρας αυτής για την επέτειο των εβδομήντα χρόνων από της ιδρύσεώς του, και το Μάρτιο του επομένου έτους στην Αίγυπτο σε αντίστοιχο Συνέδριο του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Χώρας αυτής, για τον εορτασμό των πενήντα ετών από της ιδρύσεώς του.

Και στα δύο αυτά Διεθνή Συνέδρια η συμμετοχή της Χώρας μας υπήρξε ενεργός και ουσιαστική.

Συμμετείχε ενεργώς στην προσπάθεια αποτροπής της ίδρυσης Τμήματος Μουσουλμανικών Σπουδών στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ. με διαλέξεις, συνεντεύξεις, ομιλίες εντός και εκτός του Πανεπιστημίου και υποστήριξε σθεναρώς την αντισυνταγματικότητα μιας παρόμοιας νομοθετικής ρύθμισης.

Διετέλεσε επί δεκαετία και πλέον τακτικό μέλος του διδακτικού προσωπικού της Εθνικής Σχολής Δικαστών στην οποία δίδαξε Πολιτική Δικονομία και Δικαστική Δεοντολογία.

ΘΕΜΑ: «Η οικογένεια ως συνταγματικώς προστατευόμενο αγαθό»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η βάση της κοινωνικής οργάνωσης των ανθρώπων βρίσκεται στην οικογένεια, το αρχικό κύτταρο της οποίας εντοπίζεται στη συνύπαρξη άνδρος και γυναίκας, την οποίαν το ένστικτο επέβαλε στον άνθρωπο.

Η ανάγκη της οικογένειας λοιπόν, ως βιωτικής σχέσης του ανθρώπου, βρίσκεται στη διαφορά των φύλων και τη φυσική αμοιβαία αυτών έλξη, η οποία έχει θεία την προέλευσή της.(Γεν. α΄26-28, β΄18, 21-24).

Το συμπέρασμα που συνάγεται από το χωρίο της Γενέσεως α΄26-28 και β΄21-24 είναι ότι η ουσία της οικογένειας έγκειται στην μέχρι τελείας συνταύτισης ένωση του άνδρα με τη γυναίκα. Πάνω σ΄ αυτή όλοι οι λαοί της γης οικοδόμησαν την κοινωνική τους οργάνωση, υποβάλλοντας αυτήν σε αυστηρούς κανόνες, οι οποίοι

την ανήγαγαν σε θεσμό, ο οποίος ακούει στο όνομα «γάμος». Είναι το θεϊκό πρόσταγμα «και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν».

Όλες οι οργανωμένες κοινωνίες, αντελήφθησαν από της συστάσεώς τους ότι οφείλουν την ύπαρξή τους σ' αυτήν ακριβώς τη συνύπαρξη ανδρός και γυναικός και γι' αυτό την υπέβαλαν σε αυστηρούς κανόνες, οι οποίοι την ανήγαγαν σε «δικαιικό θεσμό».

Από το γάμο γεννάται αποκλειστικώς η οικογένεια. Κάθε άλλη συνύπαρξη του άνδρα και της γυναίκας, θεσμικά αρρυθμιστη δεν είναι γάμος και γι' αυτό δεν παράγει οικογένεια.

Επομένως οικογένεια είναι το σύνολο των προσώπων τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με τον θεσμικό δεσμό του γάμου.

Έχοντας τέτοια υπαρξιακή σημασία για την υπόσταση της Πολιτείας ο γάμος ως μόνος γενεσιουργός λόγος της οικογένειας, έτυχε ανέκαθεν ειδικής προστασίας εκ μέρους της Πολιτείας χάρη του ιδίου αυτής συμφέροντος.

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα η οικογένεια και ο δημιουργικός αυτής παράγων, ο γάμος, έτυχαν συνταγματικής προστασίας από το ισχύον Σύνταγμα του 1975, όπως αναθεωρήθηκε μεταγενεστέρως.

Από όλα τα προηγούμενα συντάγματα ρητή αναφορά στον γάμο και την οικογένεια περιείχε μόνο το σύνταγμα του 1927. Όλα τα άλλα συντάγματα σιωπούσαν επ' αυτού. Κι αυτό κατά την κρατούσαν άποψη οφειλόταν στο γεγονός ότι η προστασία της οικογένειας εκ μέρους του Κράτους ήταν εξυπακουόμενη και δεδομένη και γι' αυτό παρείχετο από τον κοινό νομοθέτη ωσάν να υπήρχε ρητή προς τούτο συνταγματική επιταγή και υπό το κράτος των σιωπούντων συνταγμάτων.

Ειδικότερα το ισχύον σύνταγμα προστατεύει με ρητές διατάξεις (άρθρ. 9§1, 21 § 1-2):

- α) Την οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους,
- β) Το γάμο ως γενεσιουργό λόγο της οικογένειας,
- γ) Την οικογενειακή ζωή των ανθρώπων και

δ) Ειδικώς τις πολύτεκνες οικογένειες. Η ανάπτυξη των σχετικών με τα θέματα αυτά διατάξεων του συντάγματος είναι το κύριο αντικείμενο της εισηγήσεως. Σ' αυτό γίνεται εκτενής λόγος στην ερμηνεία των διατάξεων, στην εφαρμογή τους στην πράξη, στην παραβίασή τους και στις συνέπειες της αντισυνταγματικής συμπεριφοράς των οργάνων του Κράτους ειδικώς στο θέμα της συνταγματικής προστασίας της οικογένειας γενικώς και ειδικότερα της πολύτεκνης οικογένειας.